

AZ IGE MEGVALLÁSA

Csidei Katalin élőben elhangzott tanításának nyers szövege
Budapest, 2019. szeptember 8.

Hálát adok az Úrnak, hogy itt lehetünk a mai napon, és különösen hálás vagyok azért, mert Istennek az a nyája, amit rám bízott Bakonybélben, azoknak egy kis küldöttsége is eljött a mai napra, köszöntjük őket szeretettel. Köszönjük az Úrnak, köszönöm az ő életüket, köszönöm a hűséges szívüket, 12 éve járnak a gyülekezetbe. Azért vagyunk ennyien, mert a polgármester úrtól kapott busz nem túl nagy. De hiszem, hogy legközelebb sokkal nagyobb busszal tudunk majd jönni. Ők képviselik ma a bakonybéli gyülekezetet, az én erősitésemre, és Isten dicsőségére. Ma arról szeretnék beszélni, hogy milyen hatalmas erő van Isten Igéjének a megvallásában. Először is azoknak, akik még nem olyan régen járnak ide a gyülekezetbe, szeretném elmondani, hogy mi az az Ige. Mert nem így szoktuk ezt mondani. Nem ez volt a gyakorlati életben, a mindennapi életben, amit hallunk. Mi az Ige? Az Igének kétféle jelentése van. Az egyik a Biblia. Ami ebben le van írva, az Isten írott Igéje. A másik az Úr Jézus Krisztus, aki Isten személyes Igéje. Nem lehetünk jó kapcsolatban Jézussal, ha nem vagyunk jó kapcsolatban a Bibliával, Isten Igéjével. Miért olyan fontos ez a könyv? Miért is olyan fontos a Biblia az életünkben? Tudnunk kell először is, hogy ki a szerzője. Mielőtt egy könyvet valaki ajánl nekem, hogy olvassam el, megkérdezem, hogy ki írta? Azt írja Pál apostol:

2Timótheus 3,16.

16. A teljes Írás Istentől ihletett és hasznos a tanításra, a feddésre, a megjobbításra, az igazságban való nevelésre.

Tehát az írója, a szerzője a mindenható Isten, a világ teremtető Ura, ezért Istentől ihletett. Nagyon fontos, hogy a teljes írás Istentől ihletett. Nagyon büszkék voltunk, amikor először kikerült az oklevél az egyházunk folyosójának falára, hogy mi teljes evangéliumi gyülekezet vagyunk. Ez azt jelenti, hogy nemcsak egyes részeit tanítjuk a Szentírásnak, hanem bizony a teljes Evangéliumot, a gyógyulást, a bővülködést, az elragadtatást, az újjászületést, tehát minden részét ismertetjük. Nemcsak kiragadunk belőle egy-egy részt, és ez nagyon fontos mindenki számára, hogy a teljes Írás. Egyik sem erőteljesebb, egyik sem gyengébb, semmit nem hagyhatunk ki belőle. A teljes Írás mögött van Isten hatalma. Vannak olyanok, kiválogatják az Igéket, és azt mondja, hogy erről szívesen hallgatok, ezt szívesen olvasom, mert ez azt mondja, hogy én okos vagyok, bőségben élek, örök életem van, arról pedig, hogy akit szeret az Úr, azt megdorgálja, arról már kevésbé szeretnek olvasni, azt kihagyják az Igék közül. Aztán, hogy hogyan jön az Úr Jézus Krisztus, mint Ige, tudjuk a Bibliából:

János 1,1–3. 14.

1. Kezdetben vala az Ige, és az Ige vala az Istennél, és Isten vala az Ige.

2. Ez kezdetben az Istennél volt.

3. Minden Óáltala lett, és nála nélkül semmi sem lett, ami lett.

14. És az Ige testté lett és lakozék közöttünk és láttuk az Ő dicsőségét, mint az Atya egyszülöttjének dicsőségét, aki teljes volt kegyelemmel és igazsággal.

Tehát Isten Igéje testet öltött az Úr Jézus Krisztusban. Amit az Úr Jézus Krisztus tett vagy mondott a szolgálata során, ugyanúgy Igének nevezzük, Igének számít. Van az írott Ige, és van az Úr Jézus Krisztus. Nagyon sok évbe fog telni, míg megismerjük az Igét. Ha valaki kap egy Bibliát, és elkezd olvasni a nemzetségtáblázatoknál az elején, akkor azt mondja, hogy Istenem, ilyen unalmas könyvet én még életemben nem kaptam! Aztán ha van türelme, és megy tovább, egyszer csak elkezd éhezni, szomjazni. Na, még egy kicsit, még egy kicsit, még többet! Jé, mit írt itt! Itt is milyen érdekes dolog van! Ez is innen való, az is onnan való! Az Ige tanulmányozása időbe telik, és Jézus azt mondta, hogy akkor építész az Ő alapjára, ha meg is cselekszed, amit ott olvastál. Ha meg is cselekszed Isten Igéjét. Nézzük meg, ha az Ígéről beszélünk, hogy használta-e Jézus az Igét, használta-e az Írást. Mindjárt a Máté 3,17-ben, amikor Keresztelő János megkeresztelte Őt a Jordánban, azt mondja az Ige:

Máté 3,17.

17. És ímé, egy égi hang ezt mondja vala: Ez az én szerelmes Fiam, akiben én gyönyörködöm.

Kinyilvánította Isten az Úr Jézusról, hogy ez az én szerelmes Fiam. Aztán a Máté evangélium 4. fejezetében olvashatjuk, hogy Jézus viteték a Szellem által a pusztába, ahol megkísértetett, negyven napig böjtölt, és megkísértetett a sátántól. A Lukács evangélium azt mondja, hogy a Szent Szellem vezette Jézust a pusztába, és a negyvenedik nap végén a Szent Szellem erejével tért vissza. Ez egy csodálatos dolog, hogy a böjtölés és a megpróbáltatások kiállása után Ő erővel tért vissza. Itt a pusztában a kísértő odajött, és az első kísértés, amit hozott, a kételkedés. Ha megfigyelitek, a sátán évtizedek, sőt évszázadok óta nem változtatott, ezen a dolgon. A kételkedéssel kezd el:

Máté 4,3.

3. És hozzámenvén a kísértő, monda néki: Ha Isten fia vagy, parancsold meg, hogy e kövek változzanak kenyerekké.

Ha Isten Fia vagy! Ha rád is vonatkozik az, hogy Jézus sebeivel meggyógyultál, akkor miért fáj a derekad? Hozza a kételkedést. Először a kételkedést, amiről a Jakab apostol azt mondja, hogy ne tegyük, mert tudjuk, hogy az ilyen nem kaphat az Úrtól semmit. De a kételkedés után jön a megtagadás, vagy az Igének az elveszítése, az Igében való csalatkozás, hogy megkérdőjelezi az egészet. Nagyon jó trükkje a kételkedés a sátánnak. Az Úr Jézusnál is ezt használta. Mit tett Ő erre a dologra? Mit válaszolt? Mondjuk együtt: Meg van írva! Az Igével válaszolt. Meg van írva! Csak egy érdekesség, hogy mind a három válasza a Mózes 5. könyvéből való volt. Az Efézus 6,17-ben Pál azt mondja, hogy vegyétek föl a Szellem kardját, ami az Isten beszéde.

Efézus 6,17.

17. Az üdvösség sisakját is fölvegyétek és a Szellem kardját, amely az Isten Igéje.

Két szót találunk még az Igéről. Használjuk úgy is, hogy logosz, ez az írott Igét jelenti, és használjuk azt a szót, hogy rhema. A rhema a kijelentett, kimondott Ige. Amikor megeleveníti az Úr számodra, hogy igen, ez az enyém, és kimondom, hogy az én sebeim, betegségem Jézus sebeiben gyógyult meg. Tehát a rhema a kijelentett Ige. A logosz a leírt Ige. Ezeket, mint alapfogalmakat szeretném, ha megismernétek, már aki nem ismeri még. Mindenki többet tud már, mint én, és ha az ördöggel találkozol, a rhemát kell használnod. Ki kell mondanod az Igét. Miért kell kimondanod? Mert mutogathatod te neki a Bibliádat, nagyon sok filmben látjuk néha, hogy fölemelik a Bibliájukat, semmit nem fog számítani. Ha az nem jön ki hittel a te szádon, és nem mondd ki, akkor nem fog az ördög megijedni tőle. Jézus sem mutogatta a törát, hanem azt mondta, hogy meg van írva, és kimondta az Igét. Azt is nézzük meg, hogy Jézus beteljesítette-e az Írásokat? Milyen hatással volt az Ő szolgálatára a leírt Ige? Ha megnézzük az Újszövetséget, azt látjuk, hogy 18 helyen van leírva, hogy Jézus beteljesítette az Írásokat. Kezdve, hogy szűztől fogant, egészen addig, hogy köntösére sorsot vetettek, mindez meg volt írva, meg volt prófétálva a Messiásról. Az Úr Jézus mindezt beteljesítette. Azt mondta, hogy meg kell lennie, hogy beteljesedjék az Írás. Az Igét tisztelte. Az Igét megcselekedte. Az Ige szerint élte az életét, és gondja volt arra, hogy beteljesítse az Írást. A Zsidó 4,12-ben találunk egy elemzést az Igéről.

Zsidó 4,12.

12. Mert az Istennek Igéje élő és ható, és élesebb minden kétélű fegyvernél, és elhat a szellemnek és a léleknek, az ízeknek és a velőknek megoszlásáig, és megítéli a szívnek gondolatait és szándékait.

Isten Igéje nem halott. Isten Igéje élő. Biztosan nagyon sokan láttátok a híradásokban, az interneten is, hogy a közelmúltban volt a bangladesi sziámi ikrek szétválasztása, amiben Csókai professzor, a nagyon híres magyar agysebész vett részt, nagy sikerrel. Ha láttátok, akkor tudjátok, hogy mit kért Csókai professzor mindenkitől. Nem pénzt kért, hanem azt,

hogy imádkozzatok. Imádkozzatok! Eszembe jutott ilyenkor, hogy az Ige élesebb minden kétélű fegyvernél. Élesebb az orvosi szikénél. Élesebb, alaposabbak a pszichiáterek legmélyebb elemzésénél. Azt mondja, hogy elhat a léleknek, a szellemnek, az ízeknek, és a velőknek megoszlásáig. Megítéli a szívnek gondolatait és szándékait. Nagyon érdekes, hogy amikor ez az Ige elhat a fizikai testünkbe, ugyanakkor hat is ránk. Mikor a Bibliát olvassuk, akkor a Bibliánk is hat ránk. Ha hiszitek, ha nem, az Ige is olvas minket. Kinyitjuk, és az Ige is olvas bennünk! Tudod, hol olvas? A szívedben, a gondolataidban, és elvégzi a dolgát, látja a legbensődet. Ha kívülről azt mondod, na jó, elolvassuk a mai Példabeszédet, mert ki van írva, mert el szoktuk olvasni, akkor Isten látja, hogy ezt szokásból teszed, és nem azért, hogy Uram, én hiszem a te szavadat, hiszem a te Igédet. Mutasd meg nekem, a mai napra is, hogy mi az, amire figyeljek, mi az, amihez útmutatást akarsz adni nekem! A te Igéd életet jelent számomra, és egész testemnek egészséget.

Az 1Thesszalonikai levélben ír Pál apostol a tesszalonikai hívőknek, akik csodálatosan fogadták az Evangélium üzenetét: Ugyanazért mi is hálát adunk az Istennek szüntelenül, hogy ti befogadtátok az Istennek általunk hirdetett Igéjét, nem úgy, mint emberek beszédét, hanem mint Isten beszédét, amint hogy valósággal az is. Amely munkálkodik bennetek, akik hisztek. Isten Igéjét befogadták. Aki befogadja azt, aki abban munkálkodik, és ha a hiteddel ezt még össze tudod kötni, akkor áldás lesz a te számodra. A Biblia hogy mit tud bennünk tenni, Isten Igéje mit tud bennünk tenni, az attól is függ, hogyan fogadjuk. Ha Isten beszédeként fogadjuk, akkor megcselekszi, amiért az Úr küldte. Tegyük azt, amikor az Igét olvassuk, hogy mondjuk, hogy Uram, köszönöm a te beszédedet! A te szádnak megnyilatkozása világosságot ad. Köszönöm neked, Uram, a te Igédet! Ha meg akarod kapni mindazt, amit Isten elkészített számodra, akkor az Ő Igéje által fogod megkapni. Mert minden benne van, amire szükségünk van.

A Bibliát nemcsak olvasni, tanulmányozni kell, hanem hangosan ki kell jelenteni. Megvallani az életünk dolgai felett. Van két csodálatos imakönyvünk, amit én nem is imakönyvnek, hanem megvallások könyvének mondanék. Nagyon érdekes dolog, hogy ezekben a könyvekben minden egyes mondat a Bibliából van, Isten Igéjéből van összerakva. Csopor-tosítva, problémák szerint, örömek szerint, hálaadás szerint, Istennek az Igéjét olvassuk föl, mondjuk el. Amikor én az első imakönyvemet megvásároltam, nagyon régen volt, akkor először Sanders Erzsike azt mondta, hogy az előszót olvasd el! Ki olvassa el az előszót a könyvekben? Ki szokta elolvasni? Senki. Mondtam, mégis csak megnézem én azt az előszót! Te is olvasd el, ha nem olvastad el eddig, és mindenki, akinek imakönyve van, mondd meg neki, hogy az előszóval kezdje! Abban az előszóban le van írva, hogy ezt hangosan kell olvasni. Ó, mondom, hát úgy mormolgatni szoktuk a Miatyánkot, meg az Üdvözlégyet, meg a többi – én katolikus családban nőttem föl –, de hogy hangosan, mindenki előtt, csak úgy mondjuk? Aztán rájöttem később, hogy azért, mert a hit hallásból van, és a hallás az Ige által.

Róma 10,17.

17. Azért a hit hallásból van, a hallás pedig Isten Igéje által.

Kinek hisz az én fülem legjobban? Az én számnak. Amit én mondok ki, azt hiszem el. Ha az én hangomon hallja ezeket az igazságokat, akkor hit jön a szívembe. Hit ébred a szívemben. Tehát nagyon fontos, hogy hangosan kell olvasni. Aztán annyira naiv voltam én még akkor, a Bibliát sem olvastam, hogy azt is megkérdeztem, hogy ami a zárójelben van írva a sorok után, azt is hozzá kell olvasni? Akkor tudtam meg, hogy nem. Az jelöli, hogy hol találod meg a Bibliában, ha kinyitod. Hogy hol ígérte ezt meg Isten? Hol van ez megírva? Ez csodálatos, hogy mindig látod, amikor ezt a könyvet kinyitod, és ennek alapján elmondod a megvallásodat, elmondod az imádságodat, ahogy akarod, úgy szólítod. Mindig tudod, hogy itt, ebben a könyvben hol van az megírva. Mert Isten Igéjéről szól. Nagyon fontos, hogy rendszeresen tegyünk megvallásokat. A kedvenc Igém az Ésaiásban van:

Ésaiás 55,10–11.

10. Mert amint leszáll az eső és a hó az égből, és oda vissza nem tér, hanem megtölti a földet, és termővé, gyümölcsözővé teszi azt, és magot ad a magvetőnek és kenyeret az éhezőknek:

11. Így lesz az én Igém, amely számból kimegy, nem tér hozzám üresen, hanem megcselekszi, amit akarok, és áldott lesz ott, ahová küldöttem.

Mit mond az Úr? A számból kimegy. Vagyis Isten szólja ezt, ez Isten szava. Kétféle módon jelöli az Újszövetség, két rokon értelmű szót használ erre „a számból kimegy” dologra a Bibliában. Az egyik a megvallás. Hallottam, hogy rossz megvallást teszel. Én azt hittem, hogy vallomást tenni a bíró előtt kell, amikor elkövettem valamit, vagy megvallom a szerelmemet, vagy megvallom, hogy elcsórtam három almát. Mint az én kortémet most Bakonybélben a gyümölcsfámról, áldja meg az Isten, és egye egészséggel! Tehát ez a megvallás. De a megvallás itt nem azt jelenti. A megvallani annyit jelent, mint ugyanazt mondani, mint valaki. Ugyanazt mondom a dolgom felől, mint valaki. Ki ez a valaki? Az Úr. A mindenható Isten. Tehát Isten Igéjét vallom meg, mondom ki a dolgaim felől. Ha beteg vagyok, a gyógyulásról szóló Igéjét vallom meg, ha szükségben vagyok, a bővülködésről szólót, ha bajban vagyok, a segítségről szólót, ha fáradt vagyok, az erőről szólót. Tehát a megvallás, az Ige megvallása annyit jelent, hogy a dolgaim fölött, a problémáim fölött Isten Igéjét mondom ki. Hogy az a véleményem róla, hogy Jézus sebeiben meggyógyultam. Mondjuk ki! Jézus sebeiben meggyógyultam! A dolgaim fölött tehát megvallást teszek, Isten Igéjét mondom ki.

Zsidó 3,1.

1. Annakokáért szent atyafiak, mennyei elhívásnak részesei, figyelmezzetek a hitvallásunk apostolára és főpapjára, Krisztus Jézusra.

Jézus a mi megvallásaink főpapja. Tehát amikor én kimondom a számmal az Igét, megvallást teszek, akkor az én főpapom kezébe, aki ott ül az Atya jobbán, akkor adok egy eszközt, hogy beteljesítse azt, amit én kimondtam. Más szóval, ha mi kimondunk a szánkkaal valamit a problémáink, a dolgaink, az intézendőnk fölött, akkor ezzel kapcsolatban erőt adunk az Úrnak, fölhatalmazzuk az Úr Jézust annak a megcselekedésére. Ő a mi megvallásaink főpapja. Mi van akkor, ha negatív megvallásaink vannak? Más kezébe adjuk, és az is beteljesedik. Annak is nagyon megvan a következménye. Tehát egyik a szánkkaal kimondott megvallás, amikor a saját dolgaink fölött ugyanazt mondjuk ki, mint amit Isten mond róla.

Nézzük a másik értelmét. A másik a kinyilvánítás. A kinyilvánítás az Isten Igéjét szabadítja fel, a tekintélyét egy bizonyos helyzetben. A mi életünkben, a gyülekezet életében, egy politikai helyzetben, egy ország életében, vagy amikor imádkozunk egy természeti katasztrófa miatt, vagy imádkozunk az elveszettekért. Számtalan helyen van, amikor Isten hatalmas erejére van szükségünk, és nincs más útja-módja, hogy az Ő erejét felszabadítsuk az életünkben, mint a kinyilvánítás, vagy kihirdetés. Amikor másképp szóljuk az Igét. Mit jelent ez a kinyilvánítás, vagy hirdetés? Régen voltak a hírnökök. Nem volt televízió, nem volt rádió, nem volt internet, nem volt semmi hasonló. A király, ha el akart juttatni egy üzenetet, elküldte a hírnököt. Amit a hírnök mondott, azt be kellett tartani, mert az a király szava volt. Tehát a hírnökkel üzentek.

Aztán az én időmben, még kicsi gyerek voltam akkor ugyan, kispap volt Bakonybélben, aki jött a dobjával, és elkezdte, hogy közhírré tétetik! Nagyon kevesen emlékeznek már erre, itt mindenki nagyon fiatal. De a közhírré tétetik-re mindenki szépen kiballagott a kapuba, a kispap minden utcában eldobta a magáét, és kihirdette, hogy mit kell betartani, hova kell menni, mikor lesz az ebéd – mindenféle fontos dolgot. A felettes szerveknek, a hatóságoknak az utasításait közölte az emberekkel. Aztán jöttek a hangosbemondók: figyelem, figyelem! Mindenki emlékszik, recsegett össze-vissza, de akkor is mit tettek az emberek? Abbahagyták a munkát, kimentek, csendben maradtak, és meghallgatták, mit mondanak onnan föntről. Mert azt tudnunk kell. Az Újszövetségben a prédikálni szó egy ilyen hírnök

szava. A prédikátor egy hírnök, a prédikálás is egy kinyilvánítás. Amikor azt mondom, hogy figyelem, figyelem, az Úr Jézus az én pásztorom!

Máté 24,14.

14. És az Isten országának ez az Evangéliuma hirdettetik majd az egész világon, bizonyosságul minden népnek; és akkor jön el a vég.

Fontos a kinyilatkoztatás, a hirdetés, az is nagyon fontos, nagyon sok emberhez tudunk eljutni vele. Mi is föltesszük az internetre a tanításokat, és nagyon sok tanítást láthatunk már az interneten. Dicsőítéseket, tanításokat, evangelizációkat, akkor az ember berzenkedik, hogy mi helye van ennek a tévében, meg mi helye van ennek az interneten. Nem is kellemes, ha az embert egyenesben közvetítik. Akkor igazán ennek az a lényege, hogy akit te megszólítanál az utcán, hogy drága fiatalember, az Úr Jézus szereti magát, ő meg azt mondja, hogy hagyjon engem békén azzal a Jézussal! De ha leül otthon a tévé elé, és véletlenül rákapcsol egy csatornára, ahol mondjuk, Joyce Meyer prédikál, és azt mondja, hogy ha neked rossz a házasságod, elmondom, az enyém is rossz volt. Ismerem az érzéseidet, és elmondom neked, hogyan tudsz kijönni belőle! – már megfogta. Megáll, ott marad, és az Ige eléri a célját. Szükség van a hirdetésre! Szükség van, hogy az összes médián keresztül mondjuk, hirdessük az Igét, mert nem tudjuk, hogy kit mikor talál meg, kit mikor ér el, és kinek mikor melyik mondat, melyik prédikátor, melyik dal érinti meg a szívét, és akkor könnyebb a megfelelő időben, a megfelelő helyen elérni az embereket.

Példát szeretnék most Mózes 2. könyvéből felolvasni nektek. Arról szól, amikor Isten elhívta őt az égő csipkebokorba, hogy menjen, és szabadítsa ki Egyiptomból Izrael népét. A rabszolgasorban élő zsidó nép felkiáltott Istenhez, aki már nem tűrte tovább az ő nyomorúságukat, és megjelent Mózesnek, aki negyven éves korában már elkerült egyszer Egyiptomból. Aztán terelgette nyáját, pásztorként élt, amikor az égő csipkebokorból megszólította őt Isten. Aztán azt mondta neki az Úr, hogy menj vissza Egyiptomba, és hozd ki az én népemet! Akkor Mózes már nyolcvan éves volt. Nem volt olyan lelkes, mint negyven éves korában. Azt mondja, hogy miért engem, Uram? Hát én nem tudok semmit tenni olyat, hát el sem hiszik nekem, hogy te szóltál, te küldtél engem! Nem volt nagy kedve az egészhez. Meg tudjuk érteni. Akkor azt mondta neki az Úr: Mi van a te kezvedben? Azt válaszolta, hogy egy bot. Mint ahogy minden pásztor a Közel-Keleten és máshol is egy botot hordott magánál. Erre az Úr azt mondta, hogy dobd le a földre. Az kígyóvá vált. Mózes a saját botjától megijedt. Szeretném, ha az Igéből olvasnánk el ezt a történetet:

2Mózes 4,1–5. 17.

1. Felele Mózes és monda: De ők nem hisznek nékem s nem hallgatnak szavamra, sőt azt mondják: nem jelent meg néked az Úr.

2. Az Úr pedig monda néki: Mi az a kezvedben? S ő monda: Vessző.

3. Vessd azt a földre, monda. És veté azt a földre és lőn kígyóvá, és Mózes elfutamodék előle.

Hát én biztos sikítottam volna, és nemcsak hátraugrottam volna, amint kígyóvá válik egy bot a földön. Hát Mózes is megfutamodott tőle, megijedt tőle.

4. Monda pedig az Úr Mózesnek: Nyújtsd ki kezedet és fogd meg a farkát! És kinyújtá kezét és megragadá azt, és vesszővé lett az ő kezében.

Na hát, ez se volt semmi, mert hol fogunk meg egy kígyót, ha már megfogjuk? A fejénél, hogy meg ne marjon. De pont a farkánál, amikor rád is csapódhat? Hát nagyon nagy bátorság kellett hozzá, de miután Isten szava szólt, Mózes kinyújtotta a kezét, és megragadta, és vesszővé lett az ő kezében.

5. Hogy elhiggyék, hogy megjelent néked az Úr, az ő atyáik Istene, Ábrahám Istene, Izsák Istene és Jákób Istene.

Így mutatta meg az Úr a bizonyosságot Mózesnek, hogy íme, a te botod kész kígyóvá válni, és ha kezvedbe veszed, kész újra bottá válni.

17. Ezt a vesszőt pedig vedd kezedbe, hogy véghez vidd vele ama jeleket.

Fogd a botot, és indulj! Ebben a botban olyan lehetőség rejtett, amit Mózes soha nem tudott elképzelni. Hogy utána dobja az eltévedt juhoknak, vagy amelyik elkóborol, ez benne volt. Hogy ösztökéli vele a szamarat, az is benne volt, de hogy ezzel a bottal szabadítsa ki Izrael népét Egyiptomból, ez nem volt benne a történetben! De Mózes felvette. Akkor azt mondta neki Isten: Ezzel az egy bottal az egész munkát el tudod végezni! Ha megnézzük a 2Mózes 2. könyvét, láthatjuk, hogy Izrael egész kiszabadulása során mindig ez a bot volt az, ami tovább vitte őket. Megtette a csodákat, és igazából segített kiszabadítani a zsidókat Egyiptomból. Az egyik jelenet mindenki által ismert. Amikor átmentek a Vörös-tengeren, menekültek Egyiptomból telve arannyal és ezüsstel, és nem volt köztük egy beteg sem – ezt sohase felejtjük el! Előttük volt a Vörös-tenger, mögöttük az egyiptomi hadsereg. Most mi lesz? Mózes kinyújtotta a botját, és a Vörös-tenger kettévált, és száraz lábbal átmentek rajta. Aztán mikor beözönlött az egyiptomi hadsereg, Mózes újra kinyújtotta a botját, összezáródott a víz, és valamennyi egyiptomi katona ott veszett. Az egyedüli eszköz, amire szüksége volt a feladatai végrehajtásához, az egy pásztorbot volt. Amiről soha nem gondolta Mózes, hogy ilyen nagy jelentősége van. Neked is van egy ilyen botod, mégpedig – ha itt van a Bibliád, emeld föl, és mondd velem: A Bibliám az én botom! Ezzel mindent meg tudok tenni, amire engem Isten elhívott!

Az első, amit meg kell tudnunk az Igéről, hogy Isten Igéjének ereje van. Ez is egy olyan csodatévő bot a kezében, mint Mózes kezében volt az ő vesszeje.

Zsoltárok 33,6.

6. Az Úr szavára lettek az egek, és szájának leheletére minden seregük

Amit itt leheletnek mondunk, az tulajdonképpen szellem. Az Úr szavára, és a Szent Szellem által történt minden teremtes. Két közvetítő által: Isten szava, és Isten Szelleme által minden, ami létezik, vagy valaha létezett. Ezért hall minden. Minden meghallja az Úr szavát. Szólj a hegyhez, szólj a kocsidhoz, ha nem indul! Az anyag, a porszem, minden Isten szavára lett. Tehát ismeri Isten szavát a világegyetemben minden. Mindennek az eredete két forrásból van: Isten szavából, és Isten leheletéből. Most azt mondjuk, hogy: Igen, hát Ő Isten, Ő kimondja az Ő hatalmával, és akkor lesz világosság! De ha én mondom ki, ha nem kapcsolom föl a villanyt, akkor nem lesz világosság! Igaz? Hogy működik mégis a mi életünkben ez a teremtető erő, ami Isten Igéjében van? Amikor kimondtunk valamit, akkor azzal együtt mindig lélegzet is jön ki belőlünk. Nehéz lenne úgy beszélni, ha nem jönne ki levegő a szánkon. Tehát lélek-zet. Nagyon szép szó, mert a Szent Szellem, aki benned lakik, ha az Ő erejével mondd ki, hogy az én Istenem betölti minden szükségemet az Ő gazdagsága szerint dicsőségesen a Krisztus Jézusban, akkor ez már teremtető szó! Mert benne van a lélek, benne van a Szellem, és benne van az Ige. Isten is így mondta ki, hogy: Legyen világosság! A villannyal ne próbáld meg!

Nagyon fontos, hogy ahogy kimondod az Igét, a szádra veszed az Igét, az elvégzi, amiért az Úr küldte, és áldás lesz azoknak, akik hallgatják. Elvégzi! A teremtető ereje akkor nyilvánul meg, akkor válik csodatévő bottá az Ige, ha a szívedben hiszed, és a száddal kimondod. Nem kell ordítani, lehet halkan is kimondani, de ott kell lenni a hittel való kimondásnak. Mondjuk ki a szellemünkkel együtt, a lélegzetünkkel, hogy: Halleluja! Teljes lélegzeteddel: Halleluja! Hogy a Szellem hadd kiáltsa belőled, hogy: Halleluja! Dicsőség az Úrnak! Így működik, amikor lélegzettel mondd ki Isten Igéjét.

2Péter 3,5–7.

5. Mert készakarva nem vesznek tudomást arról, hogy egek régtől fogva voltak, és föld, mely vízből és víz által állott elő az Isten szavára;

6. Amelyek által az akkori világ vízzel elborítottván elveszett.

7. A mostani egek pedig és a föld, ugyanazon szó által megkíméltettek, tűznek tartatván fenn, az ítéletnek és az istentelen emberek pusztulásának napjára.

Mit mond itt az Ige? Azt, hogy az Ige teremt, a teremtő szó, az Ige fenntart, és az Ige el is pusztít. Isten Igéje által jöttek létre az egek és a föld, Isten Igéje által vannak ezek fenntartva, és amikor Isten időpontja elérkezik, akkor ezek el is fognak múlni. Néha, amikor látom a világban levő zűrzavart, akkor egy picikét elgondolkozom, hogy Isten majd egyszer csak fogja magát, és azt mondja, hogy huss! Aztán ennek vége is lesz.

Ésaiás 55,10–11.

10. Mert amint leszáll az eső és a hó az égből, és oda vissza nem tér, hanem megöntözi a földet, és termővé, gyümölcsözővé teszi azt, és magot ad a magvetőnek és kenyeret az éhezőknek:

11. Így lesz az én beszédem, amely számból kimegy, nem tér hozzám üresen, hanem megcselekszi, a mit akarok, és gyümölcsöt terem ott, a hová küldöttem.

Ez kihangsúlyozza, hogy az Igének ki kell menni az Ő szájából, másképp nem hat. Figyeljétek, hogy azt mondja: Az én beszédem, amely kimegy az én számból. Az én szavam, amikor kimegy az én lélegzetemmel, az Ige és a Szent Szellem együtt.

2Korinthus 3,6.

6. Aki alkalmassá tett minket arra, hogy új szövetség szolgálai legyünk, nem betűé, hanem Szellemé; mert a betű megöl, a Szellem pedig megelevenít.

Pál azt mondja, hogy a betű öl. Az Ige a lélegzet nélkül nem hoz életet. Ha csak olvasod, olvasod, az hat rád, és lát téged, de nem hozza meg azokat az áldásokat, amiket az Úr neked készített. Lehet egy olyan száraz prédikáció, amikor az ember csak mondja, mondja, sorolja az Igéket sorra, de nincs benne a Szellem, az nem ad életet, nem ad áldást azoknak, akik hallgatják. A kettőnek együtt kell működni: az Igének és a Szellemnek. Hogyan tudjuk használni Mózes példáját a mi életünkben? Nézzük végig Mózes példáját, és nézzük meg, hogy mi hogyan tudjuk ezt használni. Az első dolog, ami történt Mózesrel, hogy megijedt. Ledobta a botját a földre, és amikor az kígyóvá vált, elfutott tőle. Ez minket arra tanít, hogy meg kell tanulnunk félni Isten Igéjét. Nem arról beszélek, hogy „mert megbüntet”, „mert megátkoz”, „mert rosszat hoz rád”. Az istenfélelemről korábban szoltam. Ez egy fajta tisztelet, a mindenható Isten szava, a Teremtő Isten szava. Tehát meg kell tanulnunk félni ezt az Igét. Mózes, amikor rájött, hogy kígyóvá is válhat a botja, bizony azért nagyon-nagyon csínján bánt a bottal, hogy mikor válik kígyóvá. Isten szavát, az Igét is meg kell tanulnunk félni.

Ésaiás 66,1–2.

1. Így szól az Úr: Az egek nékem ülőszékem, és a föld lábaimnak zsámolya: Milyen ház az, amelyet nékem építeni akartok, és mi az én nyugalmamnak helye?

Mit mond itt Isten? Hát én teremtettem a világot, mit akartok nekem? Katedrálist? Hiába! Milyen házat tudtok ti nekem építeni?

2. Hiszen mindezeket kezem csinálta, így álltak elő mindezek; így szól az Úr. Hanem arra tekintek én, aki nyomorult és megtört szellemű, és aki Igémet rettegi.

Mit mond Isten? Kire tekint? Azt mondja, hogy arra tekint, aki szerény, alázkodó, és féli az Ő Igéjét. Arra tekint az Úr. Kívánjuk, hogy ránk tekintsen? Kívánjuk! Akkor adjuk meg az Igének ezt a félelemmel teljes tiszteletet! Kevéssé féli Isten Igéjét ma az egyház, és nem mutatunk igazából tiszteletet az Ige iránt. Ennek meg kell változnia! Nem feltétlen a mi gyülekezetünkre vonatkozik, mert mi nagyon Ige-központúak vagyunk, de János elmondja az evangéliumában, hogy miért kell félnünk Isten Igéjét.

János 12,47–48.

47. És ha valaki hallja az én beszédeimet és nem hisz, én nem kárhoztatom azt, mert nem azért jöttem, hogy kárhoztassam a világot, hanem hogy megmentsem a világot.

48. Aki megvet engem és nem veszi be az én beszédeimet, van annak, aki őt kárhoztassa: a beszéd, amelyet szólottam, az kárhoztatja őt az utolsó napon.

Mit mond Jézus? Nem én leszek a te bírád, hanem Isten Igéje fog téged megítélni az utolsó napon! Amikor ott állunk majd az Úr Jézus előtt, és akkor kinyitják nekünk az Igét, és meglátjuk magunkat az Ige tükrében, rögtön el fogjuk szégyellni magunkat. Én legalábbis biztos, hogy nem azt tettem az egész életem során, amit az Ige nekem mondott, az bizonyos. De a kegyelem hatalmas. Az Ige fog minket megítélni. Úgy tiszteld az Igét, úgy féld az Igét, hogy Ő lesz az, aki meg fog ítélni majd téged! A János 14,23-ban az Úr Jézus mondott egy nagyon megdöbbentő kijelentést: „Ha valaki szeret engem, megtartja az én beszédemet, és az én Atyám szereti azt, és ahhoz megyünk, és benne lakozást veszünk” Csodálatos! Először írja az Újszövetség, hogy Jézus és az Atya együtt. A Szent Szellem eljön, az Úr Jézus beköltözik a szívedbe. De hogy az Atya és Jézus együtt bejön hozzám vendégségbe, ez hatalmas dolog! Ha ez a látható világban történne meg, és nem a szellemedben, akkor azt hiszem, hogy nem csak térdre, hanem hasra is borulnál. Még a fejedet sem mernéd felemelni, amikor átlépik a küszöböt, ha a mindenható Isten és az Úr Jézus jönne hozzád vendégségbe!

János 14,23.

23. Felele Jézus és monda néki: Ha valaki szeret engem, megtartja az én beszédemet: és az én Atyám szereti azt, és ahhoz megyünk, és benne lakozást veszünk.

Hatalmas az Úr, és beköltözik a szívedbe, ha megtartod az Ő beszédét. Nem csak olvasni, nem csak kijelenteni, nem csak megvallani, hanem megcselekedni is kell! Isten Igéjét meg is kell tartani! Jézus azt mondja, hogy nem csak én, hanem mindketten Isten Igéje által jövünk el. Az Ige a te csodatévő pálcád. Biztos olvastátok a mesekönyvekben, hogy létezik olyan pálcá, amivel ha bármit megütünk, az arannyá válik. Volt nagyon sok ilyen mese, hogy amire ráruhíntok a pálcámmal, az arannyá válik. Ha neked lenne egy ilyen pálcád, azt hol tartanád? Hát, én biztos, hogy bársonyokban. Még egy külön vitrint is, arany vitrint csinálnék neki, aztán minden nap megsimogatnám. Még meg is puszilgatnám, mert nekem egy olyan pálcám van, ami mindenből aranyat csinál! Van egy ilyen pálcád, az Ige a te arany csodatévő pálcád. Van egy ilyen pálcád! Az Ige a te kétélű kardod. Az Ige a te sziklazúzó porölyöd. Az Ige a te arany csodatevő pálcád. Úgy bánj vele! Úgy tiszteld! Úgy szeresd! Úgy olvasd! Úgy valld meg! Úgy mondd ki a szívedből! Mert ő a te csodatévő aranypálcád, ami elvégzi, amiért Isten küldte, és áldást hoz az életedben.

Az első az volt, hogy Mózes megijedt. Tisztelnünk kell, félnünk kell az Igét. A második dolog, hogy megragadta a kígyót Mózes, megfogta a farkánál fogva, és újra bot lett. Nekünk is meg kell ragadnunk. El kell olvasni, még egyszer el kell olvasni. Még egyszer el kell olvasni, és még egyszer, aztán ki kell mondani. Hogyan lesz a kezében az az Ige? Az a pálcá? Ha már kívülről tudod, hogy amikor ha valami baj van, akkor azt mondod, hogy: Egy ellenem készült fegyver sem lesz jó szerencsés, mert már ez jön föl. Megragadod. Megragadod! Tehát a második dolog, hogy újra bottá vált a kezében. A mi kezünkben is ott kell, hogy legyen ez a pálcá! Ott kell, hogy legyen ez a kétélű kard, ez a fegyver! Ha el tudod magad képzelni ezzel, akkor gondold bele, hogy Isten ezt a kardot a te számodra készítette. A te számodra adta! A mi számunkra adta. Ebbe adta minden áldását, minden ígérete benne van. Ha használsz, akkor valóságba jön. Ha nem használsz, akkor nem használsz. Ha én az arannyá változtató pálcámat bezárom, jól lelakatolom, akkor nem fog nekem aranyat csinálni, de ha a kezembe veszem, akkor igen. Az Igét is a kezünkbe, a szánkba kell vennünk, hogy elmélyüljön a szívünkben, és utána ki kell mondanunk.

Itt volt a harmadik tette Mózesnek a bottal, hogy lássuk a tanulságokat. Elment Egyiptomba, odament a fáraó elé, ledobta a botját, és az kígyóvá vált. Na, erre jöttek a fáraónak a varázslói, ők is ledobták a botjukat, azok is kígyóvá váltak. Mi történt ezután? Mózes kígyója megette a varázsló kígyóit. Tehát hatalmas az Ő kezében lévő erő! Az összes okkult varázslótudománynál több. Megette őket. Nagyon fontos, hogy mit csinált: használta a botot. Az egyik mód, hogy beteljesedjenek, amiket az Úr elkészített neked – nem mondom, hogy az egyetlen, de az egyik leghatékonyabb mód –, ha az Igét hittel megvallod a dolgaidd fölött, és

használd az Igét. Nagyon sokan úgy imádkoznak, úgy szólnak, hogy: Uram, tedd meg ezt, Uram, tedd meg azt! Hát, Isten nem lépett ki a trónjáról, és nem mondta azt Mózesnek, hogy: Figyelj ide Mózes! Add ide a botot, aztán majd én kiviszem a népemet innen! Hanem azt mondta, hogy: Nálad a bot, te csináld! Mit mond neked? Mit rimádkodsz itt nekem? Nálad a bot, te csináld! Nálad az Ige, odaadtam az Igémet, odaadtam a megtestesült Igét, az egyszülött Fiamat, odaadtam a Szent Szellememet. Csináld! Használd! Használd – ezt mondja az Úr, Mózes példájára.

Tehát Isten botja volt, de Mózes kezében. Isten Igéje, de a te szádba adta, a te szívedbe adta, hogy használd. Használd, és akkor végzi el azt, amiért az Úr küldte. Megvallásokat fogunk tenni együtt a lélek erejével, a Szellem erejével mondunk ki Igéket, hogy az életünkben ezek el tudják végezni, amiért Isten küldte. Az Ige megvallása tehát azt jelenti, hogy azonosulunk Isten szavával. Ha azonosulunk, akkor a dolgaink fölött azt jelentjük ki, és nem azt, amit érzünk, amit látunk, amit hallunk, amit gondolunk, vagy amit mondanak. Amikor valaki az életéért harcol, vagy nagyon erős félelem van jelen az életében, akkor egy nagyon fontos Igét kell a mindennapi megvallásainkba tenni. És ez az Ige a félelem, halál-félelem elleni Ige. Mert ha belegondoltok, minden félelem halálfélelem. A betegségtől való félelem halálfélelem. A balesettől való félelem halálfélelem. A szegénységtől való félelem, az éhenhalástól való félelem. Valahogy a félelmek mögött mindig a halálfélelem van. Erre van egy csodálatos Ige, és együtt fogjuk megvallani úgy, hogy a lélek-zet kijöjjön a szádon:

Zsoltárok 118,17.

17. Nem halok meg, hanem élek, és hirdetem az Úrnak cselekedeteit!

Na, most ezt kikiabáltuk ide, a levegőbe. Hogy igazán meggyőződj, fordulj szembe a szomszédoddal, és mondd neki: Nem halok meg, hanem élek, és hirdetem az Úrnak cselekedeteit. Halleluja! Sokszor mondd el! Minden megpróbáltatásban, minden napon. Ha valaki betegágyban van, és azt mondják az orvosok, hogy itt már csak a csoda segíthet. Itt a csoda: Nem halok meg, hanem élek, és hirdetem az Úrnak cselekedeteit. Amikor veszélyben vagyunk, és nagyon sok veszélyhelyzet van az életünkben, akkor az Ésaías 54,17-et alkalmazzuk. Szeretném, ha megvallanánk együtt:

Ésaías 54,17.

17. Egy ellened készült fegyver sem lesz jószerencsés, és minden nyelvet, mely ellened perbe száll, kárhoztatsz: ez az Úr szolgálóinak öröksége, és az ő igazságuk, mely tölem van, így szól az Úr.

Mi a fontos? Egy ellenünk készült fegyver sem lesz jószerencsés! És minden nyelvet, mely ellenünk perbe száll, kárhoztat az Úr. Halleluja! Minden ellenséged ellen kimondhatod, a pletykálkodók ellen, a rosszindulatúak ellen, a szakadást szítók ellen. Egy ellenünk készült fegyver sem lesz jószerencsés!

Tudom, hogy nektek nincs sem anyagi szükségetek, nincs gyógyulásra sem szükségetek. Itt mindenki tökéletesen gyógyult, és bőségben jár. De azért nézzünk egy Igét az anyagi szükségletekre, amit megvallunk:

2Korinthus 9,8.

8. Az Isten pedig hatalmas arra, hogy rátok árássa minden kegyelmét; hogy mindenben, mindenkor teljes elégségtek lévén, minden jótéteményre bőségben legyetek.

Ezt nagyobb hittel mondjuk el még egyszer, mert sok-sok pénzre van szükségünk. Az Isten pedig hatalmas arra, hogy ránk árássa minden kegyelmét, hogy mindenben, mindenkor teljes elégségünk legyen, minden jótéteményre bőségben legyünk. Halleluja! Dicsőség az Úrnak! Ugye, milyen jó mondani az Igét? Lélekkel, Szellemmel, és ez így működik. Ki adja meg? Isten hatalmas arra, hogy ránk árássa. Köszönjük Neki az Ő végtelen kegyelmét!

Amikor elcsüggedsz, amikor fáradt vagy, amikor nem mennek úgy a dolgok, ahogy kéne, amikor már nagyon nehezedre esik minden, akkor a Filippi, 4,13-as az Igém. Amiről mindig az jut eszembe, hogy Győrben, kezdő pásztor koromban volt egy Marika néni, aki nyolcvan

év fölött volt. Vidéken lakott, mindig busszal jött, és mindig osztogatta a kenetes zsebkenőket a buszon. Ez tizenöt évvel ezelőtt volt. Marika néni mindig így jött be a gyülekezetbe: Mindenre van erőm a Krisztusban, aki engem megerősít! Ezt az Igét, amikor olvasom, mindig látom az ő mosolygó, boldog arcát, egészségben, erőben. Picike, dolgos falusi asszony volt. Most mondjuk el az Ő hitével is ezt az Igét, meg a sajátunkkal is:

Filippi 4,13.

13. Mindenre van erőm a Krisztusban, aki engem megerősít.

A betegség próbáiban, ezt mindenki tudja, ki sem kell vetíteni az 1Péter 2,24-et

1Péter 2,24.

24. Aki a mi bűneinket maga vitte fel testében a fára, hogy a bűnöknek meghalván, az igazságnak éljünk: Akinek sebeivel gyógyultatok meg.

Még egyszer: Az Úr Jézus maga vitte fel bűneinket testében a fára, hogy a bűnöknek meghalván az igazságnak éljünk, akinek sebeivel gyógyultunk meg. Halleluja! Dicsőség Istennek! Múlt időben áll a „gyógyultunk meg”. Az Ésaiásban is múlt időben áll, hogy „gyógyultatok meg”. El kell venni, ki kell mondani! Meg kell vallani, ki kell hirdetni! Kezedbe kell venni a pálcát!

Izraelt ne felejtjük ki! Sohase felejtjük ki, mert azt mondja az Úr, hogy: Megáldom azokat, akik áldják Izraelt. Van egy kép Izrael helyreállításáról a Jeremiás 31,7-10-ben valljuk meg.

Jeremiás 31,7.

7. Mert ezt mondja az Úr: Énekeljete Jákóbnak vigassággal, és ujjongjatok a nemzetek fejének. Hirdessétek dicséretét, és mondjátok: Tartsd meg Uram a Te népedet, az Izrael maradékát.

Az utolsó sort ismételjük meg: Tartsd meg Uram a Te népedet, Izrael maradékát.

Azt mondja, hogy: Énekelj, ujjongj, dicsérj, imádkozz, és mondd ki az Igét, és használd a te csodatevő botodat, az Igét!

Utoljára az én legeslegkedvesebb Igémet végig el fogjuk mondani, ez pedig a 23-as zsoltár. Minden benne van! Minden, a bőséged, a gyógyulásod, a szabadulásod, és a vessződ, és botod is benne van.

Zsoltárok 23,1-6.

1. Az Úr az én pásztorom; nem szűkölködöm.

2. Füves legelőkön nyugtat engem, és csendes vizekhez terelget engem.

3. Lelkemet megvidámítja, a megigazultság ösvényein vezet engem az Ő nevéért.

4. Még ha a halál árnyékának völgyén megyek is át, nem félek a gonosztól, mert Te velem vagy; a Te vessződ és botod, azok vigasztalnak engem.

5. Asztalt terítesz nékem az én ellenségeim előtt; elárasztod fejem olajjal; csordultig van a poharam.

6. Bizony, jóságod és kegyelmed követnek engem életem minden napján, s az Úr házában lakozom hosszú ideig.

Én azt szoktam ide betenni, hogy: örök ideig. Dicsőség az Úrnak! Köszönöm Neki, hogy boldogra prédikálhattam magamat! Övé a dicsőség!

*A függőleges vonallal jelzett igeversék más fordításból származnak.
A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.